

Lwów, dnia 18. października 1904.

Aleg. 221

Sprawozdanie

komisji drogowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego
w sprawie udzielenia gminie miasta Stanisławowa koncesyi
na pobór opłat kopytkowych.

Wysoki Sejmie!

Gmina miasta Stanisławowa wniosła do Wysokiego Sejmu petycję o udzielenie koncesyi na pobór myta kopytkowego przy 15 zaporach mytniczych, z których 9 miałyby stać w miejscach, na których obecnie pobierane bywa myto na mocy dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 22. maja 1897 (dz. u. kr. Nr. 32), zaś 6 na nowo powstałych ulicach.

Wydział krajowy, uznając żądanie gminy za słuszne, podnosi w swoim sprawozdaniu, że roczne wydatki na cele drogowe w mieście Stanisławowie wynoszą około 119.000 koron, zaś dotychczasowy dochód z myta kopytkowego tylko około 49.000 koron, że więc resztę wydatków pokrywa gmina z własnych funduszów. Wobec znacznego rozwoju miasta i powstania nowych ulic objeżdżanie dotychczasowych zapór mytniczych staje się coraz łatwiejszem, a tem samem wzrasta obawa zmniejszenia się dochodu z myta, a więc zwiększenia ciężarów gminnych. Gdy gmina miasta Stanisławowa, mimo znacznego obciążenia, stara się iść w dziale gospodarstwa drogowego z postępem czasu, a funduszem z kopytkowego uzyskanym gospodaruje fachowo i z pożytkiem dla miasta, komisya drogowa sądzi, że wszystkie przez Wydział krajowy przytoczone motywa są zupełnie słuszne i przemawiają za udzieleniem gminie pozwolenia na rozszerzenie prawa poboru kopytkowego i dlatego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony $\frac{1}{2}$. projekt ustawy.

Przewodniczący :

J. Meciński w. r.

Sprawozdawca :

Starzyński w. r.

U S T A W A

z dnia . . . . . o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela się gminie miasta Stanisławowa na przeciąg trzech lat od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących piętnastu do miasta prowadzących drogach:

- 1) Mykietyńce-Knihynin,
- 2) Krechowce-Knihynin,
- 3) Pasieczna-Knihynin,
- 4) Opryszowce-Knihynin,
- 5) Czakałówka-Knihynin,
- 6) Krechowice-Knihynin (ulica Lipowa),
- 7) Zagwóźdz-Knihynin,
- 8) Wołczyniec-Knihynin,
- 9) na drodze do dworca kolejowego (ul. Romanowskiego),
- 10) na ulicy Pełesza,
- 11) na ulicy Rejtana,
- 12) na ulicy Słowackiego,
- 13) na ulicy Szewczenki,
- 14) na ulicy Racławickiej,
- 15) na ulicy Batorego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to wedle następującego wymiaru:

1. od konia, muła lub osła w zaprzęgu 6 (sześć) halerzy;
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;
3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;
4. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniesieniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania tychże wogóle i w dobrym stanie, i nżywania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina, pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych roboty

uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanymi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 r. dz. u. kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Stanistawowa, pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej sprawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem z dnia 20. grudnia 1897, dz. u. kr. Nr. 72. — Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszków w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Stanisławowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 22. maja 1897, (dz. u. kr. Nr. 32.), przedłużona rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900, (dz. u. kr. Nr. 45) i z dnia 3. lipca 1903, (dz. u. kr. Nr. 76.) o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłaty kopytkowego.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.
